

Η μορφή και η εμφάνιση του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτη

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

Στα κυριακάτικα κηρύγματά μας, αδελφοί χριστιανοί, μιλάμε για τον αγιορείτη Γέροντα άγιο Σιλουανό. Σήμερα θα μιλήσουμε για την μορφή του και την εμφάνισή του. Εξωτερικά ήταν πολύ απλός. Είχε ρωμαλέο σώμα, στιβαρά χέρια εργάτου, ωραίο και στρογγυλό μέτωπο, βλέμμα επιεικές και γαλήνιο, αλλά προσεκτικό, κουρασμένο όμως πολλές φορές από την αγρυπνία και τα δάκρυα. Είχε γένια μεγάλα και πυκνά και μαύρα μαλλιά μέχρι τα γηρατειά του. Η όψη του ήταν πράη και συμπαθητική.

Ήταν αδιάφορος για την εξωτερική του εμφάνιση. Ντυνόταν με χρονδροφτιαγμένα ρούχα, σαν τους εργάτες μοναχούς. Επειδή στο παλαιό Ρωσικό μοναστήρι που έμενε, έπαθε ψύξη στο κεφάλι, είχε μαρτυρικούς πονοκεφάλους και αυτό τον έκανε να μένει πολλές φορές ξαπλωμένος στο κρεβάτι.

Ήταν ολιγογράμματος. Με την συνεχή όμως ανάγνωση και ακρόαση στην Εκκλησία των ιερών κειμένων και με τις συζητήσεις που άκουγε και έκανε για τα πνευματικά θέματα, αναπτύχθηκε πολύ στον νού και έδινε την εντύπωση του εγγραμμάτου και μορφωμένου μοναχού. Είχε από φυσικού του ζωντανό και έξυπνο μυαλό. Στην καρδιά του ήταν τρυφερός και εξεδήλωνε μια σπάνια συμπόνοια στην θλίψη και τον πόνο του άλλου, χωρίς όμως να έχει αρρωστημένη συναισθηματικότητα. Περισσότερο όμως θαυμαστός ήταν για την προσοχή στο νού του, γιατί δεν ήθελε να έχει κανένα λογισμό, που θα δυσαρεστούσε τον Θεό. Παρά ταύτα οι σχέσεις του και η συμπεριφορά του με τους άλλους ανθρώπους ήταν εντελώς ελεύθερες και φυσικές. Φερόταν προς όλους με αγάπη και απλότητα. Δεν αποστρεφόταν κανένα άνθρωπο, ούτε και αυτούς που είχαν αμαρτωλή και άσχημη ζωή. Η ψυχή του όμως θλιβόταν για τις πτώσεις τους. Ο άγιος Σιλουανός είχε βαθιά αληθινή ταπείνωση προς τους άλλους ανθρώπους. Του άρεσε να δίνει το προβάδισμα στους άλλους, να φαίνεται αυτός ως κατώτερος και οι άλλοι ανώτεροί του και ήθελε πάντα να παίρνει ευλογία από τους επισκόπους και τον ηγούμενο. Και όλα αυτά χωρίς καμιά ανθρωπαρέσκεια ή κολακεία. Επίσης τιμούσε αυτούς που είχαν κάποιο αξίωμα ή μία θέση στην κοινωνία και τους μορφωμένους. Ήξερε ότι ο Θεός τους αγαπά όλους και αυτό έκανε και αυτόν να αγαπά και να σέβεται κάθε άνθρωπο. Δεν περιγελούσε τους άλλους ούτε τους ειρωνευόταν. Ο θυμός και η κατάκριση και η

χυδαία έκφραση για τον άλλο, δεν είχαν καμία θέση στην ψυχή του. Είχε σπάνια δύναμη θέλησης, αλλά χωρίς πείσμα. Είχε αγωνιστικότητα, αφοβία και ανδρεία, αλλά με πραότητα και ταπείνωση και προσήνεια. Είχε ταπείνωση και υπακοή, αλλά χωρίς κολακία και ανθρωπαρέσκεια. Ήταν αληθινός άνθρωπος του Θεού, εικόνα και ομοίωσή Του.

Σ' αυτόν, λοιπόν, τον αγωνιστή για την καθαρότητα της ψυχής του ασκητή, ήρθε πλούσια η Χάρη του Θεού και ο,τι έλεγε και ο,τι έκανε ήταν χαριτωμένο. Οι απαντήσεις του σε πνευματικά θέματα έκαναν και τον φημισμένο για την αρετή του και την σοφία του από τον Καύκασο μοναχό, τον πατέρα Στρατόνικο, να τον θαυμάσει. Κάποτε ερώτησε ο μοναχός αυτός τον Γέροντα Σιλουανό: «Πως μιλούν οι τέλειοι;». Και ο άγιος Σιλουανός απάντησε: «Οι τέλειοι δεν λένε τίποτε αφ' εαυτού τους. Λένε μόνο ο,τι τους δίνει το Πνεύμα»! Και για το άλλο θέμα που έλεγε ο πατήρ Στρατόνικος, ότι η προσευχή πρέπει να έχει πάντα δάκρυα, ο Γέροντας Σιλουανός του είπε: «Τα δάκρυα κατά την προσευχή, όπως και κάθε άλλη σωματική δύναμη, μπορούν να εξαντληθούν. Τότε ο νούς, λεπτός από το πένθος, περνά σε μια λεπτή «αίσθηση» του Θεού και καθαρός από κάθε λογισμό θεωρεί με ησυχία τον Θεό. Και αυτό μπορεί να είναι πολυτιμότερο από τα δάκρυα»!

Αλλά στην συνέχεια των κηρυγμάτων μας, αγαπητοί χριστιανοί, θα ακούσουμε πολλά από τον άγιο Σιλουανό, πολλά σοφά και υψηλά, που του τα ενέπνεε η Χάρη του Θεού, που είχε σκηνώσει στην καρδιά του.

<http://bit.ly/2P1PSHB>